

Предмет: зміст народних казок як засіб виховання чесності у дітей старшого дошкільного віку.

Для формування чесності у дітей старшого дошкільного віку ми використовували наступні методи: бесіда, читання та аналіз художніх творів, гра.

Отже, серед дієвих засобів виховання чесності у дітей особливе місце посідає народна казка. Для дітей дошкільного віку саме казка є найцікавішим, найдоступнішим і ефективним джерелом здобуття моральних знань, що пояснюються їхніми віковими психологічними властивостями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бех І. Д. Виховання особистості: підручник для студ. вищ. навч. закл. Київ: Либідь. 2008. 848 с.

2. Богуш А. М., Н. В. Лисенко Українське народознавство в дошкільному закладі: навч. посіб. для студ. вищих пед. навч. закл. / 2-ге вид., переробл. і допов. Київ: Вища школа, 2002. 408 с.

3. Сухомлинський В. О. Рідне слово/ Вибрані твори: У 5- ти т.- Київ: Рад. шк. 1977.

Маргарита Войнікова,

студентка 4 курсу

Факультету дошкільної, соціальної та спеціальної освіти

Наук. керівник: **Л. І. Зайцева,**

док-р пед. н., професор (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ПРЕДМЕТНЕ ДОВКІЛЛЯ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Актуальність. Формування цілісного наукового світогляду виступає центральною метою сучасного освітнього процесу. Особистість має ефективно реагувати на соціальні відношення, якими будуть наповнені її майбутня професійна діяльність і життя загалом.

Відповідна підготовча робота в цьому напрямі розпочинається уже в дошкільному віці. Під час ознайомлення з довкіллям у дитини слід формувати змістовні знання про довкілля та способи практичного функціонування в ньому (це і є метою нашого дослідження). Така робота презентуватиме початки наукового світогляду, яким дошкільник оволодіє у наступних вікових періодах розвитку.

У дітей дошкільного віку закладаються початкові уявлення про навколишню дійсність, суспільні цінності, культуру поведінки. Наукові дослідження (А. Богуш, Н. Гавриш, О. Кононко, В. Кузьменко, та ін.) свідчать, що у дітей важливо формувати знання про різноманітні предмети і явища, загальноживані способи мисленнєвої діяльності. Учені наголошують на необхідності засвоєння вихованцями не окремих предметних знань, а вміння їх об'єднувати на основі розумових дій. Така позиція щодо змісту ознайомлення з довкіллям ґрунтується на психологічних дослідженнях (І. Бех, Л. Виготський, П. Гальперін, В. Давидов), які акцентують увагу на дотриманні збалансованості складності

знань.

У процесі засвоєння знань можливе формування певного способу пізнання – від виокремлення предмета з-поміж інших до встановлення його зв'язку з ними. Діяльність з оволодіння об'єктами довкілля має ставити дитину перед необхідністю аналізувати їхні окремі властивості в системі зовнішніх і внутрішніх функціональних зв'язків з іншими предметами.

Аналіз досліджень щодо ознайомлення дітей дошкільного віку з довкіллям засвідчує інтерес науковців до різних сторін цього феномену: використання пошуково-дослідницької діяльності (Н. Лисенко, Л. Парамонова, М. Поддяков, О. Поддяков та ін.); ознайомлення з явищами неживої природи (С. Ніколаєва, Н. Рижова, П. Саморукова, І. Фрейдкін, Н. Яришева та ін.), суспільними явищами (А. Богуш, Н. Гавриш, В. Ільченко, С. Козлова та ін.), фізичними залежностями (З. Богуславська, О. Запорожець, Т. Земцова, Л. Кларіна, Є. Корзакова, Л. Міщик та ін.); природно-предметного довкілля (Л. Зайцева, В. Логінова, Н. Рижова). Науковці доводять, що цілеспрямоване ознайомлення з об'єктами навколишньої дійсності, їхніми властивостями сприяє здатності дітей, навіть молодшого та середнього дошкільного віку, узагальнювати й робити правильні умовиводи про прості міжоб'єктні зв'язки (М. Ричик).

Водночас аналіз теоретичних джерел і сучасної практики дає підстави стверджувати, що наявні науково-практичні напрацювання не повно висвітлюють питання щодо змісту, методів ознайомлення з предметним довкіллям. Запропоновані методики не забезпечують формуванню цілісних, узагальнених уявлень, які би сприяли системності знань, допомагали успішному розв'язанню різноманітних навчальних та практичних задач.

Недостатня розробленість досліджуваної проблеми зумовили вибір теми нашого дослідження **«Формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку»**.

Мета дослідження: обґрунтувати, визначити та експериментально перевірити зміст, методи формування

Об'єкт дослідження: формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку.

Предмет дослідження: зміст, методи формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку.

Гіпотеза дослідження. Формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку буде ефективним за таких умов:

- навчальний зміст має розкривати істотні ознаки предметів;
- знайомити з призначенням та конструктивною ознакою предмета;
- встановлювати залежність конструкції предмета від призначення;
- використовувати навчальні та практичні задачі;
- користуватися активними методами навчання: проблемні запитання, моделі, предметно-перетворювальні дії пізнавальної спрямованості.

Завдання дослідження:

1. Вивчити стан проблеми формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку в теорії та практиці дошкільної освіти.

2. Розробити критерії та показники рівня сформованості уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку.

3. Визначити рівні сформованості уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку

4. Визначити зміст, методи формування уявлень про предметне довкілля у дітей середнього дошкільного віку та перевірити їх ефективність.

Висновок. Сучасні науковці доводять, що у дітей дошкільного віку за певних умов можна сформулювати знання про істотні властивості об'єктів предметного довкілля. Для цього необхідно спрямовувати пізнавальний процес на усвідомлення саме того змісту виконуваних дій, що відповідає загальним поняттям.

ЛІТЕРАТУРА

1. Давыдов В.В. Теория развивающего обучения. Москва, 1996. 240 с.
2. Зайцева Л.І. Формування у старших дошкільників науково-практичного досвіду в сфері природно-предметного довкілля (теоретико-методичний аспект): Монографія. Мелітополь: ТОВ «Видавничий будинок ММД», 2012. 382 с.
3. Рычик М. В. От наглядных образов к научным понятиям / М. В. Рычик. Київ: Рад. шк., 1987. 79 с.

Надія Костенко,

студентка 1 курсу, ОС «Магістр»

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Науковий керівник **Т. Л. Єськова,**

Канд. пед. наук, доцент (БДПУ)

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ОПІШНЯНСЬКОГО РОЗПИСУ

Актуальність. Виховання в дошкільників любові до рідної Батьківщини, поваги до свого народу особливо актуальні в умовах сьогодення. Національне виховання постає пріоритетним напрямом освітньої роботи з підростаючим поколінням. Це висвітлено в основних документах законодавчої бази України. Так, у Законі України «Про дошкільну освіту» зазначається, що «завданням дошкільної освіти є виховання в дітей любові до країни, поваги до народних традицій та звичаїв, державної та рідної мов, національних цінностей українського народу...»[1]. Важливою складовою національної культури є декоративно-прикладне мистецтво у творах якого закладені краса рідної природи, характер та душа народу. Одним з видів декоративно-прикладного мистецтва українців є опішнянський розпис.

Об'єкт дослідження – національне виховання дітей старшого дошкільного віку.

Предмет дослідження – педагогічні умови національного виховання дітей старшого дошкільного віку засобами опішнянського розпису.

Мета дослідження – обґрунтувати можливість використання опішнянського розпису як засобу національного виховання дошкільників.